

[Økonomi- og budgetministeren.]

Alle de udmærkede betragtninger, hr. Poul Schlüter anstillede om forholdet mellem priser og prisstigninger og lønstigninger, er så rigtige, som de er sagt, og det er også rigtigt, at lønmodtagerne ikke kan være interesserede i en fortsat prisstigningsperiode. Jeg tror, hr. Poul Schlüter gjorde opmærksom på, at lønmodtagerne ikke fik fuld dækning og fik den for sent. Det er synspunkter, som gang på gang er fremsat, men som man åbenbart først nu rigtig får forståelse for i den side af salen. Jeg mener, lønmodtagerne er dem, der er mest interesserede i, at vi kan dæmpe den inflatoriske udvikling. Men det er ikke regeringen — i hvert fald ikke den nuværende — der har skabt denne inflatoriske udvikling. Jeg gør opmærksom på, at den dyrtidsportion, som udløses af januarpristallet og kommer til at gælde det meste af 1972, er et resultat af en prisudvikling, der er sket under den tidligere regering, et resultat af beslutninger, der er truffet af den tidligere regering.

Det er rigtigt, at dyrtidsportionen efter julipristallet — vi ved ikke bestemt, om den kommer eller ikke, men vi anser det for sandsynligt, at den kommer — i et vist omfang vil være fremkaldt af den midlertidige importafgift. Men i hvilken udstrækning priserne vil blive påvirket af den midlertidige importafgift, er det ikke noget menneske muligt at sige i dag. Det afhænger i høj grad af, hvorvidt udlandet bærer importafgiften, og det gør de udenlandske eksportører i et vist omfang. Det afhænger af, hvor stærkt erhvervslivet forhøjer sine priser, også under hensyntagen til aftrapningen af importafgiften. Jeg tror ikke, der er noget menneske, der i dag kan foretage blot nogenlunde realistiske beregninger over, hvad prisvirkningen af importafgiften vil være. Vi har i sin tid sagt, at hvis den får fuld virkning, vil virkningen komme til at udgøre ca. 2 points. Jeg tror altså ikke, den får fuld virkning, men vi er da i høj grad opmærksomme på det uheldige i en fortsat inflatorisk udvikling.

Hr. Niels Helveg Petersen vil jeg gerne sige tak for det udmærkede foredrag, han holdt om indkomstpoltikken. Det var sandelig oplysende. Først fik vi en definition af indkomstpoltik, og det var at bringe indkomsterne under kontrol. Så fik vi nogle

forskellige bemærkninger om, hvor nødvendig en indkomstpoltik var, og de lød meget fornuftige. Men når vi så kom til spørgsmålet: hvordan skal vi føre indkomstpoltik? ja, så var hr. Niels Helveg Petersens bemærkning: „Det er lidt svært at hitte ud af.“ Ja, det er sandelig svært at hitte ud af, for hr. Niels Helveg Petersen gav os ikke noget mønster på, hvordan man skal føre indkomstpoltik.

Hr. Niels Helveg Petersen ved lige så godt som jeg, at i spørgsmålet om indkomstpoltik er der store interesse modsætninger med hensyn til, hvordan man eventuelt vil gribe sagen an. Jeg skal da gerne gentage, hvad jeg har sagt ved tidligere lejligheder: den måde, den tidligere regering forsøgte at drive indkomstpoltik på — og det mislykkedes jo totalt — var at lægge hovedvægten på at bremse op for lønstigningerne. Det er at begynde indkomstpoltikken i den forkerte ende af indkomstskalaen. Det kan jo være, at vi kommer til at stå over for forslag om at begynde i den anden ende af indkomstskalaen; så skal vi se, hvor den indkomstpoltiske interesse er henne, når det er de store indtægter, der skal dæmpe deres indkomststigninger. Jeg har ikke noget forslag om, hvordan vi skal gøre det, men jeg har visse tanker. Så får vi se, hvor viljen er til at gøre noget sådant.

Der kan siges meget fornuftigt og rigtigt om indkomstpoltik, og socialdemokratiet afviser ikke indkomstpoltik. Vi har aldrig gjort det. Vi er som regeringsparti det eneste, der har gennemført indkomstpoltik i Danmark, nemlig med helhedsløsningen i 1963 — ja, jeg takker også igen de radikale for støtte. Det er i øvrigt ganske karakteristisk, at hver gang vi har en socialdemokratisk regering, er de radikale betydelig mere fornuftige, end når de er i et bundet selskab med den øvrige del af højre side i salen. Det kan måske gentage sig, og det skal kun være velkomment, hver gang fornuften stiger.

Når hr. Poul Schlüter finder, at jeg er lidt ubekymret, og mener, at det er ministre i den første tid, går jeg ud fra, at det er erfaringen for 3½ år siden, der har lært hr. Poul Schlüter det. Ja, det er sundt at være regering i et stykke tid, så lærer man noget. Men det kan være usundt for landet, hvis den selv samme regering, der her var tale om,